

punkt, at vi nu ved 3die Behandling maa stille os paa det Toldlovsforslags Grund, der blev vedtaget ved 2den Behandling, og tager man det Niveau, maa jeg erkende, at disse forskellige Ændringer indeholde Forbedringer. Jeg tror, at baade den Forhøjelse af Toldbeskyttelsen, der foretages med Hensyn til Jerntraad, og de Nedsættelser, der foretages paa Papiromraadet, holde sig netop i det Niveau, idet de blot gøre det lidt mere ligeligt ved at højne lidt paa et enkelt Punkt og trykke lidt ned paa et andet, saaledes at disse Ændringer i det hele og store maa erkendes for Forbedringer. De Nedsættelser, der foretages med Hensyn til mørke Olier og med Hensyn til Fiskeboller, kunne jo kun glæde mig, det glæder vist ogsaa det ærede Medlem for Saksjøbing (Rørdam) og mange andre, at vi reddede de norske Fiskeboller.

Maatte jeg i denne Sammenhæng gøre et Par Bemærkninger; de skulle blive meget korte, thi jeg er ganske enig med den højtærede Ordfører i, at der ingen Grund er til nu at tage en lang Debat op, idet Sagen i Virkeligheden er grundig uddebatteret ved 1ste og 2den Behandling, og navnlig ere Principperne blevne tilstrækkelig gennemdrøftede. Men maa jeg her sige, at disse Fiskeboller have paa et vist Tidspunkt spillet en Rolle i Agitationen, før Ændringsforslaget om dem blev Udtryk for hele Folketingets Stilling, vistnok hele Folketingets, maaske med Undtagelse af det ærede Medlem for Horsens, idet man har sagt: Er der dog nogen Grund til at holde Haanden over den Slags fine Sager, Hermetik, Konserves o. lign.; og man har kaldt det næsten et arbejderfjendtligt Standpunkt at holde paa disse Fiskeboller. Nu gaar det Nummer ud af det ærede Flertals Lirekasse, jeg tror ogsaa, at der efterhaanden vil gaa andre Nummere ud. Endnu har man et Nummer tilbage, saa vidt jeg har kunnet mærke det eneste, jeg har set Regeringspressen angribe os Socialdemokrater for, og det er vor Stilling til Østers- og Kaviartolden. Jeg har set den højtærede Finansministers eget Blad være meget forarget over, at vi ikke have villét gaa med til Forhøjelse af Tolden paa disse to Ting. Naar jeg har læst disse Angreb i Regeringspressen, har jeg sagt til mig selv: Det Standpunkt, som Socialdemokraterne indtage her, det Toldlovsforslag, vi anbefalede ved 2den Behandling, maa være et godt Forslag, et godt Standpunkt; siden man er saa fattig paa Argumenter og saa langt nede i Agita-

tionen, at man skal angribe os paa vor Stilling til Østers- og Kaviartolden. Og maa jeg særlig sige, at disse Angreb have undret mig saa meget mere, som vor Stilling til Østerstolden er nøjagtig den, Folketinget indtog i 1900, vi ere blevne staaende nøjagtig paa det Standpunkt, som hele Folketinget stemte for i 1900, det er den Told, vi her anbefale. Den Toldforhøjelse, der nu foreslaas, er noget nyt, noget, hvor Flertallet har forladt sit eget Standpunkt i 1900. Jeg vil altsaa gøre de ærede Medlemmer opmærksom paa, at hvis de nu skulle ud og agitere og have ondt ved at klare Dem overfor det gode Toldstandpunkt, Socialdemokraterne staa paa, og derfor ikke vide andet at gøre end det, den højtærede Finansminister har grebet til i sit Blad, nemlig at gaa til Østers og Kaviar, saa vil denne Østerspolitik ikke være meget værd, denne Østersagitation vil øjeblikkelig strande paa, at de Herrer selv i 1900 have stemt paa ganske det samme og sendt *det* op til Landstinget, som vi anbefale at blive staaende paa her.

Det forekommer mig, at den Agitation, her rejses mod os paa Østers og Kaviar, er af den Art, at hvis man vil kalde det Demokratisme, er det en i høj Grad forløren Demokratisme, en fladpandet Demokratisme. Jeg ser ikke anderledes paa det. Den højtærede Finansminister spiser sikkert selv Østers, har vistnok spist flere Østers i sine Dage end jeg f. Eks. (Afbrydelse). Ja, jeg tror det. Jeg holder for Resten meget af Østers, men har desværre overordentlig ringe Lejlighed til at spise dem. Jeg tror, den højtærede Minister har adskillig flere Lejligheder dertil; men jeg vil baade gerne selv en Gang imellem spise Østers og ogsaa unde alle mine Medborgere at gøre det. Den højtærede Minister vil selv gerne spise dem ved de Lejligheder, han har, men Tolden skal sættes saa umaadelig meget op, saa at andre dødelige ikke kunne gøre det. Det kalder jeg ikke noget demokratisk Standpunkt, men en forløren Demokratisme. Nu er Østers jo slaaet op til at være noget overordentlig fint, bl. a. fordi vi have vort Østersregale og den nuværende Told. I Udlandet er det aldeles ikke Tilfældet. For øvrigt ved jeg ikke, hvorfor Østers skal gøres til noget særligt feinschmeckerisk, naar Muslinger ikke ere det. Jeg ser i Grunden ingen væsentlig Forskel paa Muslinger og Østers. Hver Gang vi have haft Frost et Par Dage, begynde Trækvognene at køre rundt i Byen, og der raabes med Muslinger. En almindelig Ar-